

ATSEVI!

2018/2019

Oheň a Voda

Albert Hlaváček

Voda je křehká jako vložka.
Oheň odvážný jak býk.
Ona krásná jako kočka.
On zvědavý jak koledník.

Na první pohled k sobě patří.
Oheň však zamiloval se do Blesku.
Blesk ochotně se s každým bratří,
uvnitř je absolutně bez lesku.

Voda se ve smutku utápí,
Oheň zaslepen byl Bleskem,
ona se teď hrozně trápí,
on okouzlen je falešným leskem.

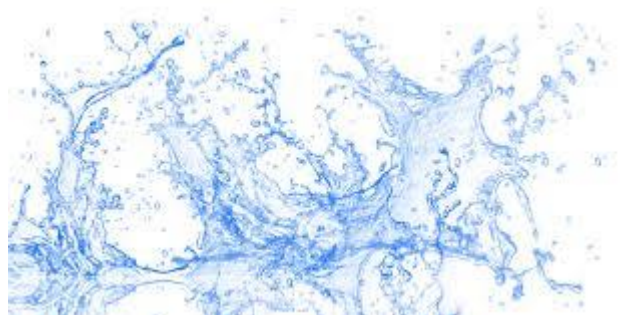
Náhle Ohni zastesklo se po Vodě,
opustit Blesk je pro něj však těžké.
Nerozhodný Oheň to radši nechá náhodě,
vzpomíná si na momenty s Vodou hezké.

Půvab Blesku mu ale brání,
čas už není, Voda pomalu chladne.
Oheň svoji starou lásku chrání,
na poslední chvíli, dřív než voda zbledne.

Oheň se rozhodne ten Blesk opustit,
uvnitř zjistil, že po Vodě jeho srdce prahne.
on její utrpení nemohl přeci dopustit,
už se od své lásky nikdy nehne.

"Oheň a voda jsou sice protiklady, ale protiklady se vzájemně doplňují."

Stopa ve sněhu

Matěj Mikula, 7. A

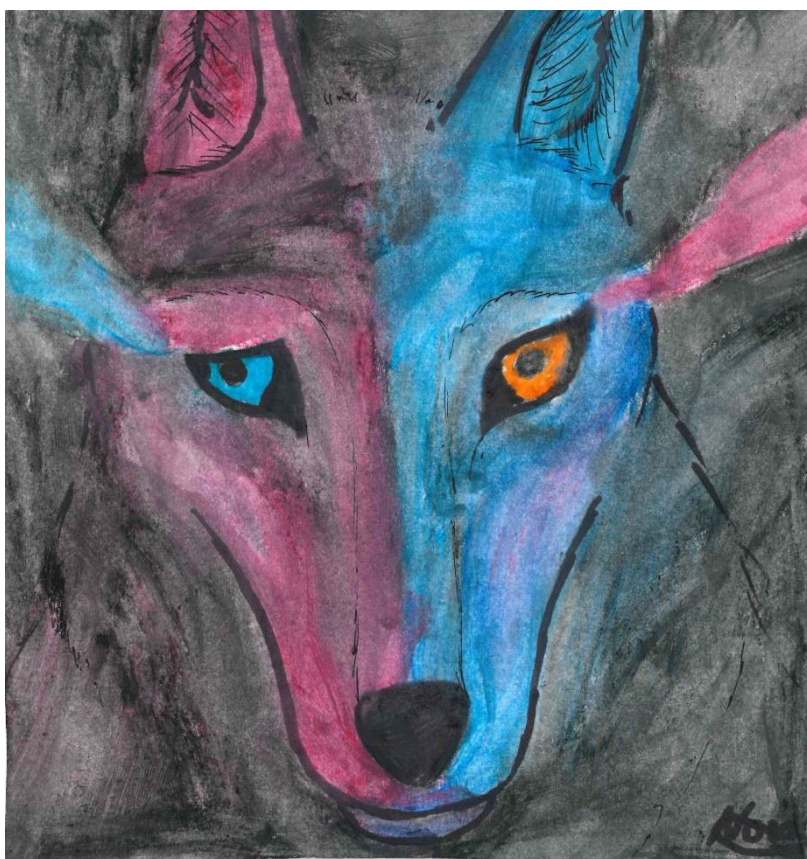
Jsem tu sám, pořád jsem si říkal.
Ve sněhu tu umírám.

Na lov jsem šel s kudlou svou
a s lukem s přetrženou tětivou.
Shora na mě padá sníh,
cítím krev na zádech svých,
jež proudila mi kdysi žilou.

Uši mé slyší vlky, jak na lov se ženou,
mé oči vidí krásu dosud nespátřenou,
přede mnou stojí vlk s bílou kožešinou.

Za mnou rudá stopa zůstala.

On tam jen tak stál,
když mi svět mizel před očima
a když za mnou má rudá stopa mizela.

Stopy

Kolektivní nekonečná báseň třídy 8.B

Známe různé druhy stop,
tak poslouchej a nezlob!
Stopy prošly celý svět,
o Evropě mohou vyprávět.
Přemýšlím o velkém světě,
taky o vedlejší větě.
Náš svět je plný krás,
stopy vidíš kolem nás.
Hledám stopy ve sněhu,
abych našel ozvěnu,
abych nebyl dlouho sám,
ze samoty já strach mám.
Každý z nás vlastní stopu má,
každá jinak vypadá.
Dělá je děda, když dříví nese
a taky zvířata v hlubokém lese.
Myslivci číhají na ně,
my máme vysoké daně.
Naše stopy počítá daleká cesta,
sebevědomí je má neprůstřelná vesta.
Historie stopy vůdců a králů nese,
až se z toho člověk celý třese.
Bez Havla by bylo víc komunistů,
jako je dneska dost teroristů.
Musíme si vždy ulehčovat práci,
protože jsme moc šikovní žáci.
Stopy jsou na každém místě,
kde všude, dozvíme se příště.

Po stopách historie zámku Loučeň

Dne 26. září vyrazili žáci druhého stupně líbeznické školy na další tradiční zámeckou exkurzi. Tentokrát bylo velmi složité zvolit správnou lokalitu. Celý druhý stupeň letos navštěvuje více než 250 žáků a takové množství dětí se už jen tak někde nevejde.

Z mnoha variant jsme nakonec vybrali zámek Loučeň. Tam nás přivítali velmi srdečně a to bez ohledu na počet žáků. Líbeznice mají na zámku velmi dobré jméno. Náš pan starosta Martin Kupka totiž hrál významnou roli při pokládání základního kamene zámeckého labyrintu.

Pro nás to byl opravdu vyvedený den. Pěkné počasí a prohlídka zámeckého areálu i zámku samotného byla pro všechny velkým přínosem. Výlet se nám také hodil do seznamu letošního projektu školy, který nese název „Stopy“ - putujeme po stopách významných událostí a osobností Čech.

Radka Kostková

Návštěva výstavy obrazů Františka Kupky

Koncem října jsme ve Valdštejnské jízdárně navštívili výstavu Františka Kupky, jednoho z nejvýznamnějších českých malířů. Této kulturní události se zúčastnily třídy: 8. A, 7. C., 6. A a 6. B.

Nechali jsme se unést do světa barev a fantasmie. Všichni žáci měli za úkol vybrat mezi uměleckými díly několik favoritů. Nebylo to jednoduché, jedno dílo bylo totiž zajímavější než druhé. Výstava byla obohacena interaktivní částí, kde jsme si mohli vyzkoušet hry s barevnými spektry. Celý výlet vyvrcholil procházkou v krásné Valdštejnské zahradě. Vydařilo se nám pěkné počasí, tak jsme mohli v klidu na sluníčku rozjímat o nově nabytých dojmech a informacích. Takové umění dá zabrat, a tak nám vyhládlo. Proto jsme se ještě (k velké radosti všech zúčastněných) na zpáteční cestě stavili v McDonaldu, abychom doplnili ztracené kalorie.

Výstava je opravdu unikátní, představuje nám celoživotní dílo tohoto geniálního malíře. Můžeme ji všem doporučit.

A. Marie Hlaváčková, 8.A
Vendula Štikarová, 8.A

Po stopách rodiny Neumannovy

V naší Základní škole Líbeznice každoročně pracujeme na nějakém celoškolském projektu, v tomto školním roce byl vyhlášen projekt s názvem Stopy. My, žáci devátého ročníku, jsme se rozhodli, že půjdeme po stopách židovských spoluobčanů, jejichž jména čteme na pomníku v Kojeticích, kde bydlí náš spolužák Honza.

Od paní Bílkové - Závorkové, která je ředitelkou Oblastního muzea v Brandýse nad Labem, jsme dostali kontakt na pana Hellera, vnuka umučených kojetických občanů, kteří se jmenovali Neumannovi. O několik dní později jsme pana Hellera, který žije v USA, kontaktovali a potěšilo nás, že nám ochotně odpověděl na všechny naše dotazy. Mnoho informací o jeho životě jsme se dozvěděli hlavně z jeho knihy Dlouhá cesta domů, kterou nám pan Heller doporučil, a tak jsme si ji vypůjčili. V této knize popisuje své dramatické osudy, Kojetice za jeho dětství, jak na konci války jako devítiletý postřelil nacistu, cestu do Ameriky a návštěvu Československa po dvaceti dvou letech.

Když jsme všichni přečetli knihu, vydali jsme se do Kojetic, abychom se toho dozvěděli ještě víc. Navštívili jsme místa, kde se Neumannovi v Kojeticích nejvíce vyskytovali. Například, kde žili a kde měli svoji továrnu, ve které vyráběli nejen dámské oblečení, ale i pánské pracovní oděvy. Také jsme se podívali na místní pomník, na kterém jsou jména příbuzných pana Hellera.

V místní kronice jsme si přečetli zprávy o jejich působení v Kojeticích. Vše, co jsme na svém putování po stopách rodiny Neumannovy zjistili, jsme zahrnuli do své práce.

O našem pátrání se dozvěděly dvě šikovné žákyně z pátého ročníku a nadšeně nám pomáhaly a na našich cestách nás doprovázely.

Veronika Hrabětová, 9.B

Hurá do IQ LANDIE!

Dne 16. listopadu jsme navštívili IQ LANDII v Liberci. Čekalo nás pět pater plných zajímavých logických a hlavně zábavných atrakcí. Uprostřed celého areálu byla točitá cesta, po které se chodilo do dalších pater, ve kterých byla vždy dvě oddělení – jako například „Kosmo“, kde nás nejvíce upoutal tunel s měnícími se zdmi a „Věda v domě“, ve které bylo mnoho zajímavých exponátů a nápadů. Líbily se nám také laboratoře, kde jsme si mohli vyzkoušet hodně pokusů.

Ve sklepě se nacházelo oddělení, o kterém mnozí z nás netušili. Bylo to oddělení starožitností, v němž byla vystavena spousta starých věcí, jako třeba psací stroj, staré hry, obaly potravin, pomůcky do školy nebo domácnosti a plno dalších.

Všichni jsme zábavný park opouštěli neradi, ale s vědomím, že ho v budoucnu navštívíme určitě znovu.

Bára Štefáníková, 7.C

DĚVČATA Z DEVÁTÉHO ROČNÍKU PUTUJÍ PO STOPÁCH NAŠICH PŘEDKŮ NA LÍBEZNICKÉM HŘBITOVĚ – HODINA VÝTVARNÉ VÝCHOVY

Výlet do Panenských Břežan

Dne 22. listopadu jsme navštívili Horní zámek v Panenských Břežanech, ve kterém měl letní sídlo říšský protektor K. H. Frank. Nyní zde sídlí Památník národního útlaku a odboje.

Na zámku jsme si prohlédli zajímavou expozici a poté jsme vyplňovali pracovní listy. Ve všech místnostech v prvním patře bylo mnoho exponátů - např.: gilotina, na které popravovali české vlastence, různé uniformy, zbraně, informační tabule a promítali zde dokonce dva krátké filmy – o atentátu na R. Heydricha a o popravě K. H. Franka. Viděli jsme zde také napodobeninu vlaku, ve kterém byli převáženi židovští vězni do koncentračních táborů.

Součástí prohlídky byla kaple sv. Anny, ve které byla pořádná zima, přestože jsme se všichni přikryli několika dekami. V kapli nám pan lektor vyprávěl o stavbě a architektovi – Bartoloměji Santinim. I zde jsme vyplňovali pracovní listy.

Poslední částí prohlídky byla krásná zahrada, kde jsme se dozvěděli, které stromy a rostliny zde rostou. Tím skončila naše exkurze v Horním zámku v Panenských Břežanech. Z této prohlídky jsme si všichni odnesli spoustu zajímavých a důležitých informací. Všem doporučujeme, aby Památník odboje také navštívili.

Lucie Sedlmajerová, 7.C

Oslavili jsme 100. výročí ČR

